

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: מדבר על הפרשה

פרשת אחורי קדושים תשפ"א
טלון מס' 129

"לבעזה"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. 5135 ירושלים

המצטער על יסורי הצדיקים מעבירות עונותיו מן העולם

תנא, אמר רבי יוסי, בהאי יומא דכפורי אתהן למקרי פרשתא דא, לכפרא לישראל בגולותא, בגין דא סדרא דיומא דא הכא אסתדר, ובגין דמיתתהן דבני אהרן מכפרא על ישראל.

מפניו אוליפנה, כל ההור בר נש דיסורי דמאיריה אתיין עלייה, פפרא דחוובוי אינון, וכל מאן דמצטער על יסוריון הצדייקיא, מעבירות חובייה להונ מעלמא, ועל דא ביומא דא קוריין אחריו מות שני בני אהרן, דישמעון עמא, ויצטערו על אבוקהון הצדייקיא, ויתפפר להונ חובייהו, וכל דמצטער על אבוקהון הצדייקיא, או אחית דמעין עלייהו, קרשא בריך הוא מカリין עלייה ואומר, ישעה וו וסר עונג וחטאך תכופר, ולא עוד אלא דלא ימותון בניו ביוםיו, ועליה כתיב (שם ג') יראה זרע יאריך ימים וגוי.

מתוק מדבר

מן הקב"ה, פפרא דחוובוי אינון הם באים לכפר על עונותיו, והרי ישראל נתיסרו בmittah נדב ואביהו ונחכמו עונותיהם, (צ"ג קלמי"ק) וכל מאן דמצטער על יסוריון הצדייקיא, מעבירות חובייה מעלמא וכל מי שמצטער על היסורים של הצדיקים, מעבירים עונותיו מן העולם, ועל דא ביומא דא קוריין ועל כל ביהם הכהנורים קוראים פרשת אחורי מות שני בני אהרן, דישמעון עמא ויצטערו על אבוקהון הצדייקיא שישמעו העם ויצטערו על אבודם ומיתתם של הצדיקים, ויתפפר להונ חובייהו ויתכפרו להם עונותיהם, וכל דמצטער על אבוקהון הצדייקיא וכל מי שמצטער על אבדת ומיתה הצדיקים, או אחית דמעין עלייהו או מורייד דמעות עליהם, קרשא בריך הוא מカリין עלייה ואומר הקב"ה מカリין עלייו ואומר וסר עונג וחטאך תכופר, ולא עוד, אלא דלא ימותון בניו ביוםיו ולא עד אלא שלא ימותו בניו בחיו, ועליה כתיב יראה זרע יאריך ימים וגוי, פי כל ימי יראה את דרכו לפניו, שלא ימותו בחיו. (דף נ ע"ב, ובכיאורינו ברך יא עמ' כ-כא)

המצטער על יסורי הצדיקים מעבירות עונותיו מן העולם

תנא, אמר רבי יוסי, בהאי יומא דכפורי אתהן למקרי פרשתא דא ביום זהו של יום הכהנורים נתתקן לקורות את הפרשנה של אחורי מות שני בני אהרן, שבה כתוב סדר עבודה يوم הכהנורים, לכפרא לישראל בגולותא כדי לכפר על ישראל בעודם בגנות, כשאין בית המקדש ואין כהן שיכפר בעדנו, אז עליה זכרון מיתה בני הכהן לכפרת כל ישראל, בגין דא סדרא דיומא דא אהרן לכפרת כל ישראל וזה סדר עבודה يوم הכהנורים נסתדר הכא אסתדר בשביל זה סדר עבודה يوم הכהנורים נסתדר כאן בפרשאת אחורי מות, והקירהה בהם היא במקום הקורתה הקרבנות, בגין דמיתתהן דבני אהרן מכפרא על ישראל ועוד בשביל שימותתם של בני אהרן מכפרת על ישראל.

מפניו אוליפנה מכאן למדנו, כל ההור בר נש דיסורי דמאיריה אתיין עלייה כל אדם שישורום באים עליו

נשمت האדם שומעת בכל יום ברוז מושגים המעורר לתשובה

ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך, ואל יבא בכלל עת אל הקדש וגו', רבי שמעון פתח ואמר, (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הים והם איןנו מלא וגו', אמר רבי שמעון, תווינה על בני עלמא, דהא לית להו עיניין למחרזי, ולא לאשכחא, ולא ידען, ולא שווין לביהו לאסתפלא ברעותא דמאריהן, היך נימין ולא מתעריף משנתיהו, עד לא יתי והוא יומא דחפי עלייהו חשוכא וקבלא, ויתבע הוא (דף נה ע"א) מאריה דפקודנא חושבנא מניהו.

וברוֹזָא כֵל יוֹמָא קַאֲרִי עַלְיָהוּ, וַנְשַׁמְתָהוֹן אֲסֵהִידֶת בְּהֻזָן בְּכֵל יוֹמָא וְלִילִיאָ, אֲוֹרִיְתָא רַאמְתָא קְלִין לְכֵל עַבְרָ, מְכַרְזָת וְאוֹמְרָת וְכֵן הַתּוֹרָה מְרִימָה קְולָה לְכֵל צָדָ, וּמְכַרְזָת וְאוֹמְרָת עַד מַתִּי פְתָאִים תַּאֲהָבוּ פְתִי פִירּוֹשׁ עַד מַתִּי אַתָּם אָוֹהָבִים אֶת הַפְּתָאּוֹת, וְעַד מְכַרְזָת הַתּוֹרָה מַיְפְתִי מֵי שָׁאַן בּוּ תְבֹונָה, יִסּוּר הַגָּהָה יִסּוּר מִמְקֹמוֹ וַיָּבֹא הַנְּהָה, וְכֵן תָּקַרְאָ לְמַיְשָׁהָוּ חִסְרָ לְבּוּ מְכֵל וְכֵל אַמְרָה לֹוּ, לְכֵוּ לְחַמּוּ בְּלָחָמִי וְשַׁתּוּ בּוּנִין מִסְכָתִי אֵם אֵין לְכֵם מְשֻׁלָּצָמָם, בּוּאוּ הַנְּהָה וְאַכְלָוּ בְּלָחָמִי וְשַׁתּוּ הַיִּין אֲשֶׁר מְזֹגְתִּי אֹנוֹ, וְהָוָא עֲנֵנִין מְלִיצָה לְוֹמֶר הַלְאָ חַכְמַת הַתּוֹרָה הִיא נְחַמְדָת מְאִירָת עִינִים וְחִוּנָתָ דַעַת לְהַהְגִּים בָהּ, וְכָאַילָוּ מְכַרְזָת וְאוֹמְרָת, כֵל הַרְוָצָה לְמִלּוֹד יָבָא וְיַלְמֹד, וְאַם צְפּוֹן לְכֵוּ מְשֻׁלָּצָמָם אֲנִי אַשְׁכִּילָוּ דַעַת, (מלות). וְלִילָת מִן דִירְכֵין אָוֹדְגִיהָ אָבֵל אֵין מֵי שִׁיטָה אָזְנוֹ, וְלִילָת מִן דִיטָעָר לְבִיהָ וְאֵין מֵי שִׁיעָרָת אֶת לְכֵוּ לְשִׁים לְבּוּ לְהַתְעוּרָות שְׁמֻעוּרִים אָתוּ מְלֻמָּלה.

פא חִזְיָה, זִמְינֵין דָרֵי בְּתָרְאי דִיִיטָוּן בָא וְרָאָה עֲתִידִים דָוָרוֹת הַאֲחַרְנוֹם שִׁיבָאוֹ, דִיִתְגַנְשִׁי אֲוֹרִיְתָא מְבִינִיָהוּ שִׁישַׁתְכָה הַתּוֹרָה מְבִנִיהם, וְחַפְימִי לְבָא יִתְפְגַשְׁוּן לְאֲתָרִיָהוּ וְחַכְמִי הַלְבָב יַתְאִסְפּוּ לְמִקְומָם מְנוֹחָתָם, כְלָוָר יִתְאַלְקוּ מִן הַעוֹלָם, וְלֹא יִשְׂתַבֵּחַ מִן דָסְגִיר וְפָתָח יִשְׁפַתָח וְיִתְחַלֵל לְהַקְשָׁתָ גַם כֵן לֹא יִמְצָא, וְוַיַּלְהָוָא דָרָא אוֵי לְאַתוֹ הַדּוֹ.

נשמת האדם שומעת בכל יום ברוז משגים המעורר לתשובה

ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך, ואל יבא בכלל עת אל הקדש וגו', כדי לפרש פסוק זה רבי שמעון פתח ואמר התחליל לפירוש מה שכותב כל הנחלים הולכים אל הים והם איןנו מלא וגו', אמר רבי שמעון הקדים בדברי התעוורות ואמר, תווינה על בני עלמא כמה אני על בני העולם, דהא לית להו עיניין למחרזי כי אין להם עיניים לראות את מאורעות הזמן המהচিমים את האדם על העתיד, ולא לאשכחא ואינו להם לב להשגיח מעצם את הנולד, ולא ידען לאסתקלא ברעותא דמאריהן ולא שווין לביהו ואיפלו רצון לדעת אין להם, ולא שווין לביהו לאסתקלא ברעותא דמאריהן ולא מתעריף משנתיהו הקב"ה לעולם הזה, היך נימין ולא מתעריף משנתיהו איך הם ישנים ואינם מתעורריהם משניתם, עד לא יתי ההוא יומא דחפי עלייהו חשוכא וקבלא טרם שלא יבוא يوم ההוא שיכסה עליהם חורש ואפלת, ויתבע הוא (דף נה ע"א) מאריה דפקודנא חושבנא מניהו והקב"ה שהוא בעל הפקדון שהפקיד את הנפש בידי בני הבעל חבע חשבון מהם.

וברוֹזָא כֵל יוֹמָא קַאֲרִי עַלְיָהוּ וַכְרָזָה מִן הַשָּׁמִים קוֹרָא עַלְיָהוּ כָל יוֹם שָׁבוּ בְנִים שּׁוּבִים, וְאַף עַל פִי שאין האדם שומע אבל נשמו שומעת ומעוררת את האדם,

ומפָאָן וְלֹהֲלָאָה לֹא יְהָא דָרָא בְּדָרָא דָא, עַד דָרָא דִיִתְיִ מֶלֶפֶא מִשְׁיחָא, וּמְנֻדָעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא,
דְכַתִּיב (ירמיה לא ל) פִי כָלָם יַדְעֵוּ אֹתֵי לְמַקְטָנָם וְעַד גָדוֹלָם.

חֲדָשִׁי וּזְמָנִי הַשָּׁנָה שְׁבָהָם עַת רָצְוָן לְקַבְּלָת הַתְּפִלוֹת

וַיֹאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַבֵּר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ וְאֶל יַבָּא בְּכָל עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ', אָמַר רַבִּי
אָבָא, זְמָנֵין אֵית קְמִי קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתְּפִחָה רְעִוּן, וְלְאַשְׁתְּפִחָה בְּרִכָּאָן, וְלְמַתְבָּעָ
בְּעוּתִי, זְמָנֵין דְרְעִוּן לֹא אַשְׁתְּפִחָו, וּבְרִכָּאָן לֹא מִזְדְמָנוּ, וְדִינֵין קְשִׁין מַתְעִרִין בְּעַלְמָא, זְמָנֵין
דִינָא תְלִיאָ.

פָא חִזִי, זְמָנֵין אֵית בְשַׁתָּא דְרְעִוּא אַשְׁתְּפִחָה, זְמָנֵין אֵית בְשַׁתָּא דִדִינָא אַשְׁתְּפִחָה, זְמָנֵין אֵית
בְשַׁתָּא דִדִינָא אַשְׁתְּפִחָה וְתְלִיאָ.

זְמָנֵין אֵית בִּירְחִי דְרְעִוּא (דף נח ע"ב) אַשְׁתְּפִחָה וְתְלִיאָ
עַל פָלָא.

מִתּוֹךְ מַדְבֵשׁ

שעת רצון, והם חֲדָשִׁי אֲדָר נִיסְן אִירְסִין, זְמָנֵין אֵית
בְשַׁתָּא דִדִינָא אַשְׁתְּפִחָה וַיֵּשׁ זְמָנִים בָשָׂנָה שָׁהָרִין נִמְצָא
וּמַתְעוּרָה, וְהַם חֲדָשִׁי תְמוּנוֹ אָבָ, טְבַת שְׁבַט, זְמָנֵין אֵית
בְשַׁתָּא דִדִינָא אַשְׁתְּפִחָה וְתְלִיאָ וַיֵּשׁ זְמָנִים בָשָׂנָה שָׁהָרִין
נִמְצָא וְתְלִיאָ בָאַמְצָעָ, וְהַם חֲרַשִּׁי אַלְולָ תְשִׁוִי חִשּׁוֹן כְּסָלוֹ.
וְכֵן זְמָנֵין אֵית בִּירְחִי דְרְעִוּא (דף נח ע"ב) אַשְׁתְּפִחָה
בְהָוָה יִשׁ וְזְמָנִים בָחֲדָשָׁ שְׁמַתְעוּרָה וּנִמְצָא בָהָם עַת רָצְוָן,
וְהַיָּנוּ בְחִזִי רָאשָׁן של הַחֲדָשָׁ שָׁאוֹ הַיָּא שָׁעַת רָצְוָן מַחְמָת
מְלֹוי הַיּוֹם, זְמָנֵין אֵית בִּירְחִי דִינֵינוּ אַשְׁתְּפִחָה וְתְלִיאָ
עַל פָלָא וַיֵּשׁ זְמָנִים בָחֲדָשָׁ שְׁהָדִינִים נִמְצָאים וְתְלִיאִים עַל
הַכָּל, וְהַיָּנוּ בְחִזִי חֲדָשָׁ הַשָּׁנִי שְׁהָיָה שָׁעַת הַדִּין מַחְמָת
מִיעוּט הַיּוֹם.

וְכֵן זְמָנֵין אֵית בְשַׁבּוּעִי דְרְעִוּן מַשְׁתְּפִחָן יִשׁ זְמָנִים
בָשָׂבּוּעַ שְׁשָׁעַת רָצְוָן נִמְצָא בָהָם, וְהַם יִמְיָ א' ג' ד'
ו', (קָסָס כְנֶגֶד מַפְלָת נַמְיָ יִסּוּ), זְמָנֵין אֵית בְשַׁבּוּעִי
דִינֵינוּ מַשְׁתְּפִחָן בְּעַלְמָא וַיֵּשׁ זְמָנִים בָשָׂבּוּעַ שְׁהָדִינִים
נִמְצָאים וּמַתְעוּרִים בָעוּלָם, וְהַם יִמְיָ ב' וְה' (קָסָס כְנֶגֶד
גְּנוּרָה וְזָוָה).

זְמָנֵין אֵית בְּיוּמִי דְרְעִוּא אַשְׁתְּפִחָה בְּעַלְמָא, וְעַלְמָא
אַתְּבָסְמָא וַיֵּשׁ זְמָנִים בַיּוֹם שְׁשָׁעַת רָצְוָן נִמְצָא
בָעוּלָם, וְהַעוֹלָם הוּא בָהָמְתָה, וְהַיָּנוּ מַחְזָוָת הַלִּילָה עַד
חִזּוֹת הַיּוֹם, זְמָנֵין אֵית בְּיוּמִי דִינֵינוּ תְלִיאָ וְמַשְׁתְּפִחָן
וַיֵּשׁ זְמָנִים בַיּוֹם שְׁהָדִינִים תְלוּםִים וּנוֹמְצָאים, וְהַיָּנוּ מַחְזָוָת

וּמִפָאָן וְלֹהֲלָאָה לֹא יְהָא דָרָא בְּדָרָא דָא וּמִכָּא
וְלֹהֲלָא לֹא יְהָא כְדוּרוֹו שֶׁל רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עַד
דָרָא דִיִתְיִ מֶלֶפֶא מִשְׁיחָא עַד הַדָּרוֹ שִׁיבָא בּוֹ מַלֵּךְ
הַמֶּשֶׁיחָה, וּמְנֻדָעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא שָׂאוֹ תְהִוּרָה הַדָּרָת
בָעוּלָם, דְכַתִּיב פִי כָלָם יַדְעֵוּ אֹתֵי לְמַקְטָנָם וְעַד
גָדוֹלָם. (דף נו ע"ב נח ע"א, ובכְיאוֹרִינוּ כְרָך יָא עַמִּי כָא-כָבָ)

חֲדָשִׁי וּזְמָנִי הַשָּׁנָה שְׁבָהָם עַת רָצְוָן לְקַבְּלָת הַתְּפִלוֹת

וַיֹאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַבֵּר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ וְאֶל יַבָּא
יַבָּא בְכָל עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ', כִּי לְפָרֵשׁ פָסּוֹק
זֶה, אָמַר רַבִּי אָבָא הַקְדִים וְאָמַר, כֵי זְמָנֵין אֵית קְמִי
קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתְּפִחָה רְעִוּן, וְלְאַשְׁתְּפִחָה בְּרִכָּאָן שָׂאוֹ
הַקְבִּיה לְמַצּוֹא בָהָם שָׁעַת רָצְוָן, וְלְאַשְׁתְּפִחָה בְּרִכָּאָן שָׂאוֹ
זְמָן מַסְגָל לְמַצּוֹא וּלְהַשִּׁין בְּרִכּוֹת, וְלְמַתְבָּעָ
וְלְבָקֵשׁ בְּקַשׁוֹת, כָּלָוָר שְׁהָזָוָן מַסְגָל לְקַבְּלָת הַתְּפִלוֹת,
זְמָנֵין דְרְעִוּן לֹא אַשְׁתְּפִחָו וּבְרִכָּאָן לֹא מִזְדְמָנוּ וְזֹאת אֵין הַכְּרִכות
בָהָם עַת רָצְוָן, וּבְרִכָּאָן לֹא אַשְׁתְּפִחָו וְיִשׁ זְמָנִים שְׁלָא יִמְצָא
זְמָדְנוֹת, וְדִינֵינוּ קְשִׁין מַתְעִרִין בְּעַלְמָא וּעוֹד שְׁמַתְעוּרִים
דִינִים קְשִׁים בָעוּלָם, זְמָנֵין דִינָא תְלִיאָ וַיֵּשׁ זְמָן שְׁהָדִין
תְלִיאָ בָאַמְצָעָ, כָּלָוָר פָעַם הַרְחִימִים מַתְגִבָּרִים וּפָעַם הַדִּינִים
מַתְגִבָּרִים.

וּמִפְרֵשׁ וְאָמַר פָא חִזִי, זְמָנֵין אֵית בְשַׁתָּא דְרְעִוּא
אַשְׁתְּפִחָה בָא וּרְאָה, כֵי יִשׁ זְמָנִים בָשָׂנָה שִׁישׁ בָהָם

זָמַנֵּין אֵית בְּשָׁבוּעִי דֶּרֶעֲוֹן מִשְׁתְּפָחָן, וְזָמַנֵּין אֵית בְּשָׁבוּעִי דְּדִינֵּין מִשְׁתְּפָחָן בְּעַלְמָא.
וְזָמַנֵּין אֵית בְּיוּמִי דֶּרֶעֲוֹא אֲשָׁתָּכָה בְּעַלְמָא, וְעַלְמָא אֲתָבָסָמָא, וְזָמַנֵּין אֵית בְּיוּמִי דְּדִינֵּין תְּלִין
וּמִשְׁתְּפָחָן, וְאֲפִילוּ בְּשָׁעַתִּי.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ג' א) רַעַת לְכָל חַפְץ וְגֹו', וּכְתִיב (תהלים סט י) וְאַנְיַי תְּפָלַתִי לְךָ וְגֹו', וּכְתִיב
(ישעה נה ז) דֶּרֶשׁוּ יְהוָה בְּהַמֵּצָאוֹ, וּכְתִיב (תהלים י א) לְמַה יְהוָה תַּעֲמֹד בָּרוּךְ פָּעָלים
לְעֻתּוֹת בָּאָרֶה, וּכְתִיב (ירמיה לא ב) מַרְחֹק יְהוָה נָרָא לִי, וְזָמַנֵּין דָּא יְהוָה קָרוֹב דְּכְתִיב (תהלים ק מה
ח) קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו, בְּגַין כֵּךְ וְאֶל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקּוֹדֶשׁ וְגֹו'.

פרשת קדושים

העוסק בתורה בראיו מתבטלת גורת העונש מעליון

רַבִּי יוֹסֵי הָנָה אָזֵיל בָּאָרֶחָא, פָּגַע בֵּיה רַבִּי חִיאָא, אָמַר לֵיה, הָאֵי דָאָקְמוּהָ חַבְּרִיאָא, דְּכְתִיב
בְּעַלְיָה (ש"א ג' י) וְלֹכְן נְשָׁבָעַתִי לְבֵית עַלְיָה בְּזָבָח וּמִנְחָה עַד עַולְםָם,
בְּזָבָח וּמִנְחָה אִינּוֹ מַתְפֵּר, אֲבָל מַתְפֵּר הָוּא בְּדָבְרֵי תּוֹרָה, אָמָאי, בְּגַין דְּבָרֵי תּוֹרָה סְלִיקִין
עַל כָּל קְרַבְנִין דְּעַלְמָא, בְּמַה דָאָקְמוּהָ, דְּכְתִיב (וַיְקָרָא ז' ה) זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְחַטָּאת
וּלְאַשְׁם וּלְמַלְלוֹאִים, שָׂקֵיל אָוּרִיָּתָא לְקַבְּיל כָּל קְרַבְנִין דְּעַלְמָא.

מהות מדבר

העוסק בתורה בראיו מתבטלת גורת העונש מעליון

רַבִּי יוֹסֵי הָנָה אָזֵיל בָּאָרֶחָא רַבִּי יוֹסֵי הָיָה הַוּלָק בְּדָרְקָן,
פָּגַע בֵּיה רַבִּי חִיאָא פָּגַשׂ בּוּ רַבִּי חִיאָא, אָמַר לֵיה
רַבִּי חִיאָא, הָאֵי דָאָקְמוּהָ חַבְּרִיאָא זֶה שְׁבִיאָרוּ הַחֲבָרִים
(גַּמָּם) רַמְעָק אַפְּנָס דַּי יְמַעַ"ה, דְּכְתִיב בְּעַלְיָה הַכָּהן וְלֹכְן
נְשָׁבָעַתִי לְבֵית עַלְיָה, אָמַר מַתְפֵּר עַזְוֹן בֵּית עַלְיָה בְּזָבָח
וּמִנְחָה עַד עַולְםָם, וְאָמְרוּ חֹזֶל שֵׁם בְּזָבָח וּמִנְחָה אִינּוֹ
מַתְפֵּר, אֲבָל מַתְפֵּר הָוּא בְּדָבְרֵי תּוֹרָה, אָמָאי שְׁבִיאָרוּ הַתּוֹרָה
הַטָּעַם שְׁמַתְכָּר הָוּא בְּדָבְרֵי תּוֹרָה, וּמַתְרַזּ בְּגַין דְּבָרֵי תּוֹרָה
סְלִיקִין עַל כָּל קְרַבְנִין דְּעַלְמָא לְפִי שְׁדָבְרֵי תּוֹרָה עֲוֹלִים
בְּמַעְלָה וְחַשְׁבּוֹתָה עַל כָּל הַקְּרָבָנוֹת שְׁבָעוֹלִים, בְּמַה דָאָקְמוּהָ
כָּמוּ שְׁבִיאָרוּ הַחֲבָרִים (גַּמָּם) מִמְעוּם דַי קַי ע"ה, דְּכְתִיב עַל
מַה שְׁכָחָב זוֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְחַטָּאת
וּלְאַשְׁם וּלְמַלְלוֹאִים, מִכָּאן כִּי שָׂקֵיל אָוּרִיָּתָא לְקַבְּיל
כָּל קְרַבְנִין דְּעַלְמָא הַתּוֹרָה שְׁקוֹלָה נֶגֶד כָּל הַקְּרָבָנוֹת
שְׁבָעוֹלִים, וְטַעַם הַדָּבָר כִּי הַכָּהן בְּהַקְרָבָת הַקְּרָבָן מִיחִיד קְבַ"ה
וּשְׁכִינָתָה, נִמְצָא שָׁאַן הַחוֹטָא מַתְקַן עַצְמוֹ, אֶלָּא נַתְקַן עַל
יְדֵי הַכָּהן, אֲבָל הַעֲסָק בְּתּוֹרָה הָוּא בְּעַצְמוֹ בְּהַבְּלָ פִוּ מִיחִיד
קְבַ"ה וּשְׁכִינָתָה, וְהוּא מִקְרַיב אֶת עַצְמוֹ לְאַשְׁתּוֹרָה, וְהַבְּלָ
פִוּ הָוּא כָּרִיחָה עַשְׁן הַמִּעְרָכָה, וְהוּא נַבְּחר לְה' מִזְבְּחָה.

הַיּוֹם וְלֹהֲלָה עַד חִזְוֹת הַלִּילָה, וְאֲפִילוּ בְּשָׁעַתִּי
אֲפִילוּ הַשָּׁעָה נְחַלְקָת לְרַחֲמִים וְלִדְין, יְשׁוּגָע שֶׁל הַתְּעוּרָרוֹת
טוּבָה וּרְחַמִּים, וְיְשׁוּגָע שֶׁל הַתְּעוּרָרוֹת כֻּסְסָ וּדְיָן.

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נָאָמֵר וַעֲתָה לְכָל חַפְץ תַּחַת
הַשָּׁמִים, פִּירּוֹשׁ שִׁישׁ עַת מִיחִידָה לְכָל דָּבָר, דְּהַיָּינוּ
לְפָעָולָת הַרְחָמִים לְעַצְמָה וּלְפָעָולָת הַדִּין לְעַצְמָה, וּכְתִיב
וְכֵן נָאָמֵר וְאַנְיַי תְּפָלַתִי לְךָ ה' עַת רְצָוָן, הַרְיָ שִׁישׁ
עַת רְצָוָן לְקַבְּלָת הַתְּפָלוֹת, וּכְתִיב וְכֵן נָאָמֵר דֶּרֶשׁוּ
יְהוָה בְּהַמֵּצָאוֹ קָרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב, הַרְיָ שִׁישׁ
רְצָוָן לְקַבְּלָת הַתְּשׁוּבָה, וּכְתִיב וְכֵן נָאָמֵר לְמַה יְהוָה
פְּעַמְדָה בְּרוּךְ פָּעָלים לְעֻתּוֹת בָּאָרֶה וּהְוָא כְּשָׁאַנְהָה
עַת רְצָוָן, וּכְתִיב וְכֵן נָאָמֵר מַרְחֹק יְהוָה נָרָא לִי
פִּירּוֹשׁ הָגָם שְׁהַקְבִּיהָ עַמְדָה מַרְחֹק עַמְדָה כָּל זֶה הָוּא
נָרָא לִי, וּמַקְבִּל אֶת תְּפָלוֹתִי, מִשְׁמָעָ שִׁישׁ זָמֵן שְׁהַקְבִּיהָ
עַמְדָה מַרְחֹק, וְזָמַנֵּין דָּאָיָה קָרוֹב וּלְפָעָמִים הָוּא קָרוֹב
דְּכְתִיב קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו וְזֹאת יְשׁוּעָת רְצָוָן
לְקַבְּלָת הַתְּפָלוֹת, בְּגַין כֵּךְ וְלֹכְן כְּתוּב וְאֶל יָבָא בְּכָל
עַת אֶל הַקּוֹדֶשׁ וְגֹו' אֶלָּא בְּעַת רְצָוָן דְּהַיָּינוּ בַּיּוֹם
הַכְּפּוּרִים בְּעַנְןָ הַקְטָרָתָה.

(דף נה ע"א-ע"ב, ובכ"יאורינו ברוך יא עט' כו-כט)

אמר ליה, כי הוא וdae, וכל מאן דאשׁתָּדֵל באורייתא, אף על גב דאתג'ור עלייה עונשא מלעילא, ניחא ליה מכל קרבנין וועלזון, ויהו עונשא אתקרע, (ובגין דלען בה לשמה קדרשא בריך הוא אהפייס בחדיה).

וთא חזי, לא אתכבי בר נש לעלמין, אלא במלין דאורייתא, בגין כי מלין דאורייתא לא מקובלין טומאה, בגין דאי הי קיימא לדכאה לאlein מסאבי, ואסותו באורייתא אשתחב, דכתיב (משל ג ח) רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך, ודכיותא אשתחב באורייתא, דכתיב (תהלים יט) יראת יהו"ה טהורה עומדת לעד, מי עומדת לעד, דקיימה תדריא בהו דכיותא, ולא אתעדרי מניה לעלמין.

אמר ליה, יראת יהו"ה כתיב ולא תורה, אמר ליה, כי הוא וdae, דהא אורייתא מסטרא בגבורה קא אתייא.

ללוג בעומר

הקב"ה אמר בישיבה של מעלה HIDOSHI תורה מרשב"

רבי שמעון הוה איזיל לטבריא, פגע ביה אליה, אמר ליה שלמא עלייה דמר, אמר ליה רבי שמעון, بما קא עסיק קדרשא בריך הויא בקרבנות עסיק, ואמר מלין חדתין משםך, זפאה אנט, ואתינא לאקדמא לך שלם.

מהtopic מדבש

מגיה לעלמין שזה האדם הלומד תורה עומד תמיד באותו הטהרה, ואין טהרתו מתחבלת ממנו לעולם.

אמר ליה רבי חייא לרבי יוסף, הלא יראת יהו"ה כתיב שהיא במלכות, ולא תורה שהוא בת"ת, ועודין מניין לנו שהتورה מטהרת את האדם, אמר ליה השיב לו רבי יוסף, כי הוא וdae כך הוא וdae שהتورה נקראת גם יראת ה', דהא אורייתא מסטרא בגבורה קא אתייא כי התורה באה מצד הגבורה כמו שכותב (דנليس ג ט) אש דת למם, שהיא בחינת יראה, לנן שייך לקרוא את התורה יראת ה'.

(דף פ ע"ב, ובביאורינו ברך יא עט' שיב-שייד)

הקב"ה אמר בישיבה של מעלה HIDOSHI תורה מרשב"

רבי שמעון הוה איזיל לטבריא וביה אליה פגש בו אליו הנביה, אמר ליה אליו לרבי שמעון שלמא עלייה דמר שלום עליך אדוני, אמר ליה רבי שמעון שלמא עלייה דמר שלום הקב"ה בישיבה שברקיע, אמר ליה אליה לרבי שמעון בקרבנות עסיק בסוד הקרבנות הוא עסיק, ואמר מלין

אמר ליה רבי יוסף, כי הוא וdae, כדבריך, וכל מאן דאשׁתָּדֵל באורייתא כי כל מי שעוסק בתורה, אף על גב דאתג'ור עלייה עונשא מלעילא אף על פי שנגור עליו עונש מלמעלה, ניחא ליה מכל קרבנין וועלזון הוא לנחת רוח להקב"ה יותר מכל קרבנות וועלות, לנן ויהו עונשא אתקרע גורת העונש ההוא נקרע ומתחבל. (למי"ק ומפרטים)

וთא חזי, לא אתכבי בר נש לעלמין אלא במלין דאורייתא ובאה וראה, אין האדם נתהר מעונותו בעולם אלא בדברי תורה, בגין כי מלין דאורייתא לא מקובלין טומאה ולכך לאlein מסאבי לפי שהتورה נמצאת בדוריתא, כי היא מקוה תורה לישראל לטהר את הטעמים, ואסותו באורייתא אשתחב הגוף והנפש נמצאת בתורה, דכתיב רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך התורה תהייה רפואה לטבורך, ומה שעצמותיך, ודכיותא אשתחב באורייתא וגם הטהרה נמצאת בתורה, כי היא מטהרת את האדם מטומאת הנפש, דכתיב יראת יהו"ה טהורה עומדת לעד ויראת ה' והינו התורה כדלקמן, מי עומדת לעד מה פירושו, ואמר דקיימה תדריא בהו דכיותא ולא אתעדרי

רשב"י והחברייא השתתפו בביבליה של הקב"ה

רבי שמעון ארמים ידיו בצלו לקדשא בריך הוא וצלי צלותיה, לבתר לצלי צלותיה אתו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ויתבו קמיה, עד דהוו יתבי קמיה, חמו חד נהירו דיממא דאתחשך, ואשתקע חד צנורא (ס"א צורא) דשלחו בא דאסא גו ימא דטבריה, ואזדיעז כל הנהוא אחר.

אמר רבי שמעון, ודאי השטא הוא עדנא לקדשא בריך הוא אדרפֶר לבני, ואחית פרין דمعنى לגו ימא רבא, וכד נחתין, פוגען בהאי צנורא דשלחו בא דאסא, ומשתקען דא ברא בימא, בכה רבי שמעון ובכו חבריא.

מהוק מדבר

אמר רבי שמעון, ודאי השטא הוא עדנא לקדשא בריך הוא אדרפֶר לבני, ודאי עתה הוא הזמן שהקב"ה זוכר עניות וドルותם וגלוותם של בני ישראל, והקב"ה רוצה לוחם עליהם ואי אפשר מפני שאינם ראויים לגאותה, لكن הדין מתגבר עליהם, מה עושה הקב"ה למתוך הדין שלא ישנות עליהם ודמים באבלותם ודלותם וגלוותם ואחית פרין דمعنى לגו ימא רבא מורייד שני דמעות לתוך ים הגדול, הנה סוד הדמעות הם התעוורות של ב' מדות הדין שהם נצח והוד (לו גנולס וסוע, לו גנולס ומלאות), ולשון מורייד הוא מלשון יודרי מרכבה, כלומר מעלה שתי מדות הדין האלו אל הבינה והחכמה הנקראות ים הגדול שם מקורות הרחמים, לשם נמתקות ב' מדות אלו לפי שמם שורשים, הנה בעליתן דרך שורשים פוגעים בבחוי' אחת מהבינה המעוררת הדינים, וזה שאמר וכד נחתין פוגען בהאי צנורא דשלחו בא דאסא וכשיורדות (יל' עולם וכינ' אל הבינה פוגעות באותו קילוח השלחת של אש, שהוא סוד הדין המתפשט מהבינה, ומתקשרים אלו באלו, ומשתקען דא ברא בימא ושניהם יחד יודדים ומשתקעים אל תוך הים, היינו בתוכיות הבינה הנקשרת עם החכמה וنمתקות שם, בכה רבי שמעון ובכו חבריא בכה רבי שמעון ובכו החברים שהשתתפו בביבליה של הקב"ה. (דף ט ע"א, ובכיאורינו ברך ה עט' פב-פג)

חרפין ממשך ואומר דברי חידושים ממשך, ר"ל אורחים הדרושים שדרשת בעין הקרבנות הנזכרים לעיל עתה הוא אומר בשמן, זפאה אנט אשרה שוכית לכך, ואתיינא לאקדמא לך שלם ובאתי להקדמים לך שלום.
(פנחס דף רמא, ע"ב ובכיאורינו ברך יד עט' תכא-תכב)

רשב"י והחברייא השתתפו בביבליה של הקב"ה

רבי שמעון ארמים ידיו בצלו לקדשא בריך הוא וצלי צלותיה רבי שמעון נשא כפי בתפללה להקב"ה והתפלל תפלתו על אריכות הגנות, לבתר לצלי צלותיה אחר שיטים באו אלו היב' חבירים ישבו לפניו, עד דהוו יתבי קמיה בעוד שיורו יושבים לפניו, חמו חד נהירו דיממא דאתחשך ועוד שהיה רמזו ליום שנחחש, ובזה רמזו להם מן השמים ראו אור אחד של היום התפארת שהוא סוד מדת הימים נתעלם, ועוד ראו כי ואשתקע חד צנורא דשלחו בא דאסא גו ימא דטבריה ונש��ע קילוח שלחת אש תוךימה שהוא הכנרת, ובזה רמזו להם על מיתוק הדין, כדפרש ואזיל, ואזדיעז כל הנהוא אמר ונזדיעז ונחרד כל המקום ההוא.

שבח דא שירטת

מנוג' ישראל תורה, להדליק נרות ומאורות וכו' ביום זה היקר ל"ג בעומר, וכו' לכבוד נשימות מאור התורה בוצינא קדיישא, אשר נתגלה ביום זהה, וביום הזה עללה לשמי מרים והוא יומא דhilolaa דיליה לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זוהר המאיר ומבהיק מסוף העולמות ועד סוף, והוא מאיר לנו בגלותינו עד כי יבוא משיח צדקנו.

(בני יששכר מאמרי ל"ג בעומר)

הזהר בקדוש" ע"פ "מתוך מדבר" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"זבלתך בדור"
מהדורות ר' יוסף
צבי עברנער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגלי [cm 24/17]

פורמט ביגז' - מהדורות ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

